

چگونه برای مهم‌ترین دیدار زندگی آماده شویم

۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۳ ساعت ۰:۲۳

اگر قرار است نماز، انسان را به معراج ببرد، به‌طور یقین نمی‌شود در اوج مسئولیت‌های روزانه به یک‌باره به نماز ایستاد و از این نماز انتظار تحول و عروج هم داشته اینگونه تنها از برکات بخش اندکی از نماز می‌توان استفاده کرد.

به گزارش سایت جوان و تاریخ، وبلاگ سرباز صفر نوشت: هر پروازی مقدمه و باند پروازی نیاز دارد تا شتاب لازم برای پرواز حاصل آید؛ اگر نماز بناست، انسان را به معراج ببرد، به‌طور یقین نمی‌شود در اوج مسئولیت‌های روزانه و مشغله‌های ذهنی به یک‌باره به نماز ایستاد و از این نماز انتظار تحول و عروج هم داشته این غیرممکن است و این‌گونه تنها از برکات بخش اندکی از نماز می‌توان استفاده کرد.

به‌طور کلی در همه امور، کار بر همین منوال است و تنها اموری به تمام و کمال انجام می‌گیرند که مقدماتش کامل فراهم شده باشد و این امر درباره کارهایی که جوان‌ها به آن علاقه‌مند هستند، مشهودتر است، به‌طور مثال اگر بنا باشد مسابقه فوتبال مهمی از تلویزیون پخش شود، دقایقی قبل پای تلویزیون حاضر می‌شوند و حتی پیام‌های بازرگانی قبل از آغاز مسابقه را هم تماشا می‌کنند که مبدا دقیقه‌ای از آن برنامه را از دست بدهند.

نماز هم همین‌طور است، اگر کسی به نماز علاقه داشته باشد و بخواهد که نماز را با خضوع و خشوع بخواند و این نماز بتواند در زندگی او تأثیرگذار باشد و او را از فحشا و منکر دور کند، باید مقدماتی را که در دین برای نماز شمرده شده، فراهم کند و به آن اهمیت دهد تا دلش آمادگی روبه‌رو شدن با خدای آسمان و زمین را پیدا کند.

به‌طور مثال، وضو علاوه بر طهارت ظاهری، می‌خواهد آمادگی باطنی را هم برای فرد ایجاد کند و این وضو برآستی زمانی مقدمه نماز خواهد شد که چنان به طرف آب برویم که گویی به سمت رحمت الهی قدم برمی‌داریم.

نیکوست در هنگام شستن دست و صورت ادعیه و اذکار وارده در حال وضو را زمزمه کنیم، در هنگام شستن صورت، روسپیدی و در هنگام شستن دست‌ها، قرار گرفتن در زمره کسانی که کارنامه آن‌ها به دست راستشان داده می‌شود و در هنگام مسح پا، ثبات قدم را از خدایی که آب را منشأ طهارت قرار داده است، طلب کنیم که درباره اهل بیت(ع) شنیده‌ایم؛ رنگ صورتشان به هنگام وضو متغیر و حالشان منقلب می‌شد؛ چراکه می‌دانستند بناست به حضور خالق آسمان‌ها و زمین برسند و زمان، زمان کشیدن بار امانت

از دیگر مقدمات آن است که اهل معنا، لحظاتی قبل از نماز در مصلاهی خود حاضر شوند و در سجاده خود انتظار نماز را بکشند و به این فکر کنند که چرا نماز می‌خوانند و به حضور چه کسی می‌خواهند، برسند که این خود، دل را از مشغله‌های روزمره زندگی جدا و آماده وصال به حضور حضرت دوست خواهد کرد.

اذان و اقامه نیز از مقدماتی هستند که اگرچه برای صحت ظاهری نماز واجب نیستند، اما بی‌شک دقت در شهادت‌ها و ارکان آن یادآور مقام نماز است و برای درک مقام حضور واجب است که خود آغازی برای این پرواز است.

دیگر آنکه لباس پاک و سپید و آراستگی ظاهر و معطر بودن هم، همان‌طور که در احادیث تأکید شده، کمکی برای بهره بیشتر بردن از نماز و آرامش و طمأنینه باطنی است و از همه بااهمیت‌تر آنکه مهم‌ترین ادب حضور و باب وصال آن است که علاوه بر آراستگی ظاهر با باطنی آلوده نیز به نماز نایستی؛ پس با دلی شکسته برای نماز قیام کن و بگو: ای خدای مهربان و بخشنده، بنده خطاکارت به سوی تو آمده، او را بپذیر و دستش را بگیر.

به‌طور کلی برای نماز مقدمات مختلفی عنوان شده که شمردن آنها خارج از این مطلب و فرصت است، مقدماتی که لحاظ آنها در نماز، ارزش افزوده‌ای است بر آن؛ با همه آنچه گفته شد، مراقب باشیم که مبدا از جمله سبک‌شمارندگان نماز باشیم؛ چراکه امام صادق(ع) در وصف حال آنان به صراحت می‌فرماید: «شفاعت ما به سبک‌شمارنده نماز نمی‌رسد».

واضح است که اهمیت دادن به نماز در مقدمه‌چینی قبل از آن است و بی‌شک کسی که در عشق ورزیدن به نماز، پیرو مولایمان حسین(ع) نباشد، این حقیقت در نماز بی‌مقدمه او آشکار خواهد شد و اینگونه به آثار فراوان و شیرین نمازی که معراج مؤمن است، هرگز دست نخواهد یافت.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۳۴۹۷۸/شویم-آماده-زندگی-دیدار-ترین-مهم-چگونه>